

Tango Tidende

Nr. 3 - september 2008

10 års jubilæum skal fejres **2**

I 10 år har Tangoforeningen stået bag bl.a. koncerter, nytårsaftener, dans på Rådhuspladsen og ikke mindst Copenhagen Tango Festival. Det skal fejres i ti-året for foreningen.

Volvo-tango på
new york'sk

3

Egyptiske
tangotoner

7

Hed svensk tango

10

Kolofon

Har du noget at berette om tango, så skriv til Tango Tidende. Det kan være en artikel, en rejsebeskrivelse, nogle betragtninger, et godt billede eller en tegning. Det kan også være rene annoncer. Alt, som har med tango at gøre, modtages med glæde og vil blive taget med i de redaktionelle overvejelser. Henvendelser sendes til: Mads Bruun Pedersen, Tyge Krabbes Vej 1, 2300 Kbh S.

Bestyrelse

Formand: Mads Bruun Pedersen,
3258 6448
e-mail: madsbruunpedersen@mac.com

Kasserer: Poul Ebbe Rasmussen,
3331 0107
e-mail: pebbe@rasmussen.mail.dk

Sekretær: Jane Engelund, 3116 7520
e-mail: jane_engelund@yahoo.dk

Bestyrelsesmedlem: Michael Porsborg
Hansen, 3322 1199
e-mail: michael.porsborg@gmail.com

Bestyrelsesmedlem: Lars Lomborg,
2030 5925, e-mail: lars@tango-cph.dk

Suppleanter:
Henrik Gødsbøll, 2040 2297
Lotte Hyllegaard, 2729 4996

Redaktør: Mads Bruun Pedersen, e-mail:
madsbruunpedersen@mac.com

Layout: Marianne Smedegaard Hansen

Medlemskab
Kr. 180 om året inkl. blad
(Bank: BG Bank, Reg.nr.: 1551,
Kontonr.: 1-678-3528)
Abonnement: 1 år/fire nr.: kr. 100.
Løssalg af enkeltnr.: 25 kr.

www.tangoforeningen.dk

Gengivelse uden særlig aftale er ikke tilladt.

ISSN 1398-8484
Udgivet af Tangoforeningen, 10. årgang

Forsidefoto: Sommerdans i Sydhavnen.
Foto: Lene Byriel

Annoncepriser:

1 side: 1000,- kr.
1/2: 500,- kr.
1/4 side 250,- kr.

Deadline 2008:

1. september
1. december

Bevaringsværdig tangoforening

Lad det være sagt med det samme: Der ligger ingen tilsigtet symbolik i, at Tangoforeningens tiårs jubilæum afholdes på Nationalmuseet med al den tilstødende moro i form af ord som "gammel", "fortidig", "uddateret" og "hengemt" – men dog "bevaringsværdig", det kunne give spøgefulde og andre dyr i skoven anledning til at fornøje sig med.

Nu er det en folkelig sandhed – ikke uden en vis bund i virkeligheden – at i Danmark kan tre personer på vej til bageren i samme ærinde ikke mødes uden straks at danne en indkøbsforening.

Om det var samme organiseringsstrang, der drev pionererne i tangomiljøet til for ti år siden at stifte foreningen, skal være usagt. Men helt fejl i byen går man næppe, hvis man antager det.

Hvordan er det så gået? Det er naturligvis vanskeligt at forestille sig, hvordan tangomiljøet ville have set ud, hvis foreningen ikke havde været her. Ville der så have været afholdt en række koncerter med store udenlandske orkestre? Ville der have været en stor international tangofestival? Ville der have været nogle større tangoballer, nytårsarrangementer og uden-dørsdans om sommeren? Måske.

Men faktum er, at disse mål var blandt dem, som foreningen opstillede som nogle, man ville virkeliggøre. Og det er lykkedes at nå dem både takket være foreningsentusiaster og aktive dansere og den store indsats, undervisere og milongaarrangørerne både professionelt og frivilligt udfører.

Dette samspil har medvirket til at gøre den argentinske tangoscene i København til, hvad den er i dag. Helt beskedent og uden at ville overdrive kan man vel godt til-lade sig at sige, at foreningen i det mindste har udfyldt vis en rolle i denne udvikling.

Et jubilæum er en udmærket anledning til at kigge tilbage – men også til at se fremad og stille spørgsmålet: Hvad så? Allerede nu har foreningen udvidet sine aktiviteter – både med arrangement Tangoens Dag den 11. december, med en hjemmeside, der stiller en række muligheder til rådighed for medlemmerne til at komme i kontakt med hinanden, og et blad, som lægger vægt på at afspejle medlem-mers tangooplevelser – såvel fornøjelige som frustrerende. Alt sammen med det formål at fremme de sociale rammer for tangofolket i byen.

Kronjuvelen er fortsat Copenha-gen Tango Festival og vil også være det fremover. Også her har det været fantastisk at opleve, hvordan lysten blandt foreningens medlemmer til at bidrag med knofedt og knokleri på den praktiske side er gået hånd-i-hånd med lysten til at danse nætterne tynde.

Samtidig har tangoscenen fået til-ført en voksende skare af undervisere og danseskoler, så der kan vælges og vrages blandt et flot udbud af stilarter og pædagogiske metoder til at lære (mere) om tango.

En udfordring for foreningen – og for miljøet i det hele taget – bliver i årene fremover at finde veje til at få gjort tangoen til en dans og en musik, som også får et varigt tag i de unge. Og uden at ville fornærme nogen på grund af alder, er det ikke de unge på den modne side af de 30 år, der her tænkes på, men de yngre generationer.

Der skal tænkes nyt for at skabe et "brohoved" blandt unge. Hvordan det gøres, er en diskussion, som TangoTi-dende stiller sine spalter til rådighed for – ligesom for andre debatter, som optager medlemmerne og præger li-vet på og ved milongagulvet. ■

Mads Bruun Pedersen, formand.

Arrangementer i Tangoforeningen 2008

Oktober: Lørdag 4. oktober: TF's 10 års jubilæumsbal
December: Torsdag 11. december: Tangoens Dag

Voldsom Volvo i New York

Hvad der for nogle år siden var et fænomen på den københavnske tangoscene kører nu rundt på Manhattan i New York, nemlig Volvo Tango – ikke som bil, men som sækkevogn.

Af Mads Bruun Pedersen

Mange vil sikkert nikke genkendende til udtrykket Volvo Tango. Og mange vil forbinde det med Steve. Eller Steve Beltzer, som han faktisk hedder.

For nogle år siden var han en del af den københavnske tangoscene, en aktiv og omkringfarende danser, som stod for et af de mere utraditionelle tangoinitiativer i byen: Nogle hurtigt improviserede udendørsmilongaer.

Blip, der kom en e-mail eller en sms fra Steve, så vidste man, at nu var der gang i noget tango-noget et eller andet sted samme aften. Længere var varslingerne sjældent. For når det drejer sig om udendørstango på vores breddegrader, er intet sikkert. Så hvis vejrliget åbner mulighed for det, er det bare med at slå til. Og det gjorde Steve igennem flere somre.

Her og der

Men i de seneste par år har der været stille om ham og hans Volvo Tango. Andre har forsøgt sig med samme her-og-nu-udendørskoncept – Bata-vus Tango og Amazone Tango for eksempel – men helt så vedholdende, som da Steve kørte Volvoen, har det ikke været. Hvorfor?

Svaret finder man på Manhattan, helt nede ved Hudsonflodens bred på et smalt stykke 'board walk' under den højt hævede West Side Highway-motorvej, der løber langs hele denne side af den klippeø, 'Det store æble' bebor.

Man finder det midt i byen på Columbus Circle først på aftenen lige uden for det sydvestlige hjørne af Central Park.

Eller på den yderste ende af Pier 45, en af de tidligere anløbsbroer fra skibstrafikken til Manhattan, en trafik, som i dag er ophørt, når man lige ser bort fra turistbåde, sejlskibe og kajakroere.

Eller i Little Russia på Brighton Beach cirka 40 minutters tur med subwayen, hvor de overvejende russisktalende

Steve har fortsat sin volvotango i New York, nu under navnet Hit-and-run-tango. Foto: Mads Bruun Pedersen.

beboere nysgerrigt ser på tangodanserne. For bare at nævne nogle af de steder, Steve har huseret ud over på undergrundsstationer.

Hit and run

I solnedgangen, der strømmer ind over millionbyen fra New Jersey-siden af floden, danser 20-30 mennesker rundt i løbet af aftenen mellem kl. 18 og 22.

Det er her, man denne mandag aften finder Volvo Tangos 'chauffør'. Volvoen er her ikke. Den har Steve skilt sig af med, inden han rejste tilbage til New York for omkring tre år siden efter at have boet i København i hen ved ti år. Det var i løbet af disse ti år, at han dels først fik smag for tangoen, og dels siden fik ideen til at lave 'hit and run'-tango.

Meget tid til snak bliver der ikke. Steve har travlt. Han er dj, han danser, han præsenterer folk for hinanden, og mange kommer og hilser på. Så derfor aftaler vi at mødes senere

og få en snak om, hvad der blev af ham, og hvordan det går med hans rullende milonga.

Skub i miljøet

"Hej – hej", lyder det højt ude midt fra fodgængerfeltet. Det er Steve på vej over en af New Yorks trafiktunge nord-syd hovedstrøg. Vi har sat hinanden stævne på et af hans lokale vandingssteder på hjørnet af West 97 Street og Amsterdam Avenue. Her ligger Malecon. En spansk diner med rimelige priser og en virkelig god kaffe.

"Det sted her er meget typisk new-yorksk," siger Steve, da vi har fået sat os og en ekspeditrice tager imod bestilling med et så kraftigt 'spanglish', at det næsten er umuligt at forstå, hvad hun forklarer om de fremartede brunchretter, menukortet byder på.

Ud og ind strømmer folk af alle slags. Hurtige takeaway-køb og bordserverede 'dishses' bestilles. Lyd-niveauet er højt, og personalets friske

Volvotango med udsigt over New Yorks skyline. Foto: Wim Willems.

ordreråben gennem lokalet blander sig med gadelarmen, der trænger ind i dineren, hver gang døren går op.

"Volvo Tangoen her i New York begyndte jeg med i vinteren 2007. Vi lavede nogle hit-and-run-indslag på forskellige subway-stationer, hvor vi både havde dj-musik og også en bandoneonspiller med. Det gav en helt særlig 'crispy' lyd for eksempel i den store hal på Grand Central Station. Men vi fik kun lov at danse et kvarters tid, så blev vi stoppet," fortæller Steve og tilføjer: "Siden foråret i år har jeg lavet udendørsmilongaer forskellige steder. Men der er så meget bureaukrati med tilladelser osv, som tager tid. Milongaen ved Hudsonfloden har vi end ikke fået tilladelse til endnu, men nu ser vi, hvordan det går. Der har ikke været problemer endnu."

Han er temmelig forbandet over netop at have fået afslag på sin milonga på Columbus Circle.

"En eller anden fodboldfanklub skal have hele pladsen og spærre den af til en rockkoncert," knurrer han, og tilføjer, "der er jo penge i det."

Målet med Volvo Tango er at få udbredt kendskabet til tango. Og det ifølge Steve noget konservative new-yorkske tangomiljø har brug for at få sat lidt gang i sig.

"Jeg forsøger at undgå at komme i konflikt med dem, der giver under-

visning ved at lægge mine milongaer først på aftenerne fra syv til ti. Det er mens, de har undervisning, så når de har deres milongaer senere på aftenen, så kommer det ikke i konflikt. Og det er gået ok indtil videre."

Rod i Fælledparken

Oprindelsen til Volvo Tango har sine rødder i den københavnske tangoundergrund, nærmere bestemt i Fælledparken.

I forbindelse med Københavns kommunes sommerdansarrangementer i juli måned fastholdte Steve nemlig danselysten, efter det kommunale arrangement var overstået kl. 22 ved simpelthen at bakke sin gamle Volvo op til dansegulvet, stille et par højttalere på taget og spille tangoer indtil folk langt ud på sommernatten var udmattede.

Det var på den måde, Volvoen blev en institution. Det gav Steve talkum under fødderne og med opbygning af en mailliste, sms'er og almindelig 'vonhöresagen' udviklede han sin flyvende milonga rundt om i byen. Islands Brygge, Christianshavns Bådudlejning i kanalen og siden har også Malmø lagt underlag til hans initiativer.

"I dag har jeg her i New York en maillisten på omkring 350 navne, og der er en brugergruppe på Yahoo,

foruden opslag på hjemmesiden www.newyorktango.com," fortæller han, da jeg spørger, hvordan han får deltagere til sine milongaer.

Fra Volvo til sækkevogn

Tilbage ved Hudsonfloden neden for den vestlige ende af 68. Street er de sidste tre tangoer annonceret. Aftensolen har trukket sine sidste stråler med sig ned bag horisonten, og mørket over floden brydes nu kun af det mylder af lys, som blinker i vandet. Fra flodbredden strækker en gammel jernbanebro sig med sine rustne metalstumper ud i vandet.

Var Robert Jacobsen, billedhuggeren med hang til gammelt jern, kommet forbi, ville alt have strittet på ham med de muligheder for skulpturkunst, der her ligger hen som vidnesbyrd om byens industrielle fortid.

På en bænk midt mellem folks skoposer og andet habengut står en hat med et blinkende rødt katteøj. Her kan man lægge, hvad man synes af dollar. Der er ingen entre til Steves milongaer, så driften afhænger af folks villighed til at støtte.

Da La Cumparsita har lydt, begynder nedpakningen. Tiden er knap. Parken lukker, og for ikke at komme i konflikt med myndighederne og få problemer med at få tilladelsen igennem, skal det gå lidt hurtigt med at få pakket sammen.

Frem fra under bænken kommer den firhulede Volvos mere beskedne afløser: en tohjulet sækkevogn. Men den er ikke mindre nyttig. Med udnyttelse af hver en centimeter pakkes højttalere, batterier og andet udstyr ned og spændes på vognen.

Oven for parken venter en bekendt med sin bil. Hun har lovet Steve et lift hjem med udstyret. Sådan er det ikke hver gang. Men i New York er det ikke noget problem at hive en sækkevogn op i en lokal bus. Så Volvo Tango kører stadig – ikke selv, men med bybus! ■

Til kamp mod milonga-angsten

Af Lene Byriel, Pål Østerud og Kolja Rieffestahl

De kom. De så. Men de turde ikke rigtig danse, så de gik igen.

Sådan går det for en del nybegyndere, der vover sig ud på deres første milonga. Det, der for de mere garvede dansere er rent slaraffenland af prøvede og uprøvede dansepartnere, kan for mange begyndere virke som en helt fremmed og forkert planet, de ikke aner, hvordan de skal gebærde sig på.

Nogle tager mod til sig og prøver igen. Og igen. Og igen. Og pludselig er milongaen slet ikke så skræmmende mere. Andre opgiver efter et eller flere forsøg – måske bliver de ved med at gå til undervisning med deres partner – måske opgiver de tangoen.

Det er synd og skam, at nye dansere forsvinder ud af miljøet, næsten før de er kommet ind i det. Ville det ikke bare være dejligt, hvis de oplevede en god start i tangomiljøet, ikke bare til undervisningen, men også på milongaerne?

Det tror vi på, der er mange, der synes. Og vi er et par stykker, der efter indledende kontakt på www.tangoforeningen.dk har brainstormet os frem til en række ideer, vi selv tror, vil kunne hjælpe.

Herunder kan du se de første idéer. De fire første forsøger vi selv at løbe i gang og få ud i virkelighedens verden. De resterende kan i første omgang fungere som idékatalog for undervisere og milonga-arrangører:

1. Mad & milonga

Begyndere inviteres samlet ud til uformel fællesspisning og efterfølgende milonga. Herefter kender man hinanden og kan sidde sammen – og det er nemmere at byde nogen op, man kender en smule. Pål arbejder på at gøre denne idé levedygtig.

2. SMS-info

"Hvem vil med på Milonguita på onsdag?" – begyndere, der er tilmeldt SMS-listen laver gå-ud aftaler og mødes evt. lidt før og går på milonga sammen. Lene arbejder på at gøre denne idé levedygtig.

3. Milonga-Piloter

Et par "Milonga-Piloter" tager ud til de forskellige begyndertimer og aftaler med lærerne at få lov til at bruge lidt tid på at fortælle holdet om de begynder-venlige muligheder, der er for at komme på milonga. Herrer og damer får separat – kort (5-10 minutter) – information om roller, koder og muligheder. Hele holdet indbydes til en specifik aften på en milonga, hvor

Milonga-Piloterne vil være til stede og "sørge for dem" – dvs. herren byder de begynder-damer op, der ikke kommer ud at danse, og damen stiller sig til rådighed for de begynderherrer, der ikke får budt andre op. Der tilbydes refusion af entréen denne aften, såfremt det kan sponsoreres økonomisk, så milonga-arrangørerne ikke mister penge på det. Lene arbejder

Milonga-stemning i Sydhavnen. Foto: Lene Byriel.

Kapelvej 46 C, 2200 Kbh. N +45 2344 9638 sko@m2tango.dk

på at gøre denne idé levedygtig.

4. Easy Hour

Begynderne kommer ofte tidligt om aftenen på milongaerne. Hvis milonga-arrangører og DJs er med på ideen, laves der "Easy Hour" den første time, hvor musikken er let tilgængelig, nem at danse til og minder om den, der ofte bruges i undervisningen. Kolja arbejder på at gøre denne idé levedygtig.

Idéer til inspiration og fri afbenyttelse:

Dans med en haj

Mere erfarne førere og følgere melder sig som officielle "værtspar" på milongaerne. De står til rådighed for begynderne og byder evt. selv op, hvis de kan se, at begynderne ikke kommer på gulvet.

Balkort

Begynderne får et balkort med navne på partnere, de skal nå at danse med, inden aftenen er slut.

Udvidede dameture

Tilsidesættelse af herre-inklination, når det drejer sig om be-

gyndere, der bydes op - der er frit slag for damerne.

Sporhunde/Byd en begynder op

Rekruttering af erfarne dansere, der har fokus og opmærksomhed på begynderne, og som byder dem op.

Begynderrunden

Ligesom der ofte er "damernes runde" på milongaerne, er der også en "begynderrunde", hvor begynderne opfordres til at byde op (eller blive budt op).

Byd en fremmed-konkurrence

Konkurrence: Hver har et balkort med plads til tre navne, der udfyldes, når man har danset med en ny - dvs. en, man ikke har danset med tidligere. Lodtrækning blandt alle, der har udfyldt balkortet.

Velkomsttale

Når der alligevel er meddelelser, opfordres milonga-arrangørerne til også at byde velkommen til de nye - hver gang.

Tumpe-Milonga

(Privat) milonga kun for begynderne og begynder-venlige erfarne dansere.

Med andre ord: Gider man ikke danse med nye, skal man ikke komme her.

www.Tangoforeningen.dk som samlingspunkt

Ny underside på www.tangoforeningen.dk til nye medlemmer og begyndere, der informerer om tango generelt i København - hvor og hvordan man begår sig, hvem man kan kontakte, og hvor man starter. Et startsted for nye og kommende tangodansere.

MandepRACTICA

En practica for mænd, der mødes f.eks. hver 14. dag, gerne med tilstedeværelse af en erfaren danser eller underviser (NB: Dette forslag er rettet mod lidt mere erfarne begyndere)

Feedback

Uformelle undersøgelser på holdene - "Hvorfor går I ikke på milonga".

Har nogle af jer kommentarer, flere ideer - eller har I ligefrem lyst til at være med til at udvikle ideerne, så send en mail til Lene_Byriel@ofir.dk

Tango i pyramidens skygge

I Egypten, hvor mavedansen har sin oprindelse, har strukturerede danse haft svært ved at vinde terræn. I Cairo, hvor jeg tilbragte det meste af min ungdom, har salsaen levet godt i nogle år. Men nu har tangoen imidlertid endelige fået en plads og er begyndt at tage sine første spæde skridt.

Af Marianne El-Nagdy

Livet som tangodanser er ikke nemt i Egypten. Det er svært at komme til at få undervisning og tiltrække de "rigtige" folk. Med rigtige menes de mennesker, som kommer for at danse, ikke for at blive opdaget, blive fisket, at fange kunder eller på anden vis bruge tangoen som udgangspunktet for andre formål end dans.

Derfor har tangoen i Cairo ikke sin egen hjemmeside. Det hele går fra mund til mund. Og jeg skulle lige forbi Dubai (se *TangoTidende* nr. 2-08),

før jeg fandt ud af, at der også fandtes tango i Egypten. Dog trives miljøet godt på Facebook under "tango lovers".

Modsat Dubai er det her ikke udlændingene, som danner grundstammen i miljøet, men egyptere, der har taget dansen til sig. Ja, jeg mødte faktisk kun én udlænding. Årsagen er nok, at udlændingene ikke rigtigt er blevet sluttet ind i den lukkede kreds af dansere.

Tango med tørklæde

I skyggen af pyramiderne er dette land fuld af modsætninger: rig og fattig; sandørken og det frodighed Nil-delta; nyt og gammelt i en stor forening. Her er der også plads til, at man kan danse tango til trods for at man bære et tørklæde. Lidt absurd, men rigtigt.

Tangomiljøet består af ca. 50 dansere, heraf er de fleste begyndt med at danse salsa. Det bærer milongaen også bære præg af, da der imellem

Der bliver også danset salsa på milongaerne i Kairo, da de fleste dansere er begyndt med denne dans. Foto: Marianne El-Nagdy.

Marianne El-Nagdy med en af de 50 egyptiske tangodansere i Kairo.

dansene pludselig opstår et latinamerikansk indslag af salsa rueda, cha cha cha eller andet. Det var dog en dejlig og fornøjelig oplevelse.

Ingen svedige mænd

Der er to milongaer hver uge. Den ene på en danseskole, den anden på en bar på et hotel midt i byen. Milongaen på danseskolen er meget *practica*-lignende, hvorimod den anden indledes med begynderundervisning og fortsætter med åben dans.

Man betaler entre på 20 kr. til danseskolen, mens man på den milonga, der afholdes på hotel *Nile Hilton* i centrum af Kairo, kun betaler for de dre, man indtager. Priserne svarer til hotelpriker, dog lidt billigere end man ellers vil finde det.

Begge steder er der dejlige parketgulve, men det er koldt, da en konstant kørende aircondition sikrer, at man slipper for at danse med svedige mænd. Til gengæld risikerer man at blive forkølet, hvis man ikke har et sjal med sig.

En sluttet kreds

Gennemsnitsalderen her er ca. 27 år, så det er de unge, som skal sætte skub i dansen. Jeg har dog forsøgt, men uden noget held, også at få mine venner, altså egyptere på min alder, til at interessere sig for dansen. Men der hersker en konstant frygt for at blive til grin eller blive genkendt.

I Egypten er det et lille socialt lag, en sluttet kreds i samfundet, der danser tango. Her kender alle hinanden, og man går ikke lige ind fra gaden og

begynder at danse. Det er et specielt lag af folk, som har denne interesse, og derved opstår der denne frygt for at blive genkendt, udpeget eller gjort til grin.

Det er dog ikke kun i Egypten, at det forholder sig sådan. Jeg har også oplevet det i Paris og København. Man kan åbenbart ikke være mand og danser og samtidig blive taget alvorligt. Mærkeligt, men det vil nok ændre sig med tiden.

Ligeledes er det også instruktørernes ansvar, at "dansen" bevares "fordomsfri", således at man frit kan kaste sig i en anden mands arme, uden at blive antastet.

Til min fryd og store fornøjelse dan-

ser man den lukkede stil her. Underviserne, de to som jeg mødte, er selv-lærte eller oplært af andre selv-lærte. De er ikke nået til det punkt, hvor der har været et tilstrækkeligt stort publikum til, at de har kunnet invitere udenlandske gæstelærere. De er dog så småt begyndt at tage rundt til festivaler. Ti par skulle således til festival i Istanbul i juli.

Hurtige skift

En dans per person er der afsat, så man bliver hurtig skiftet ud. Det vil sige, at man kan risikere at få sin partner revet ud af armene på en, eller at man selv bliver det. Men favnen bliver så til gengæld hurtigt fulgt op af den næste.

Danseetiketten er endnu ikke forankret. Der spilles al slags tangomusik, nyt, gammelt, vestlig og arabisk. Kort sagt alt muligt bruges. Ingen tando'er eller cortina'er. Danseoplevelsen var blandet, lidt præget af den indstudering som standarddansene har.

De kan sagtens føre, og gør det også, ligesom de er gode til at lytte til musikken. Men deres fatning bliver hård og benene løse eller med pludselige gancho'er, der ikke plads til. Og de blev også overrasket, hvis man lavede noget pynt.

Som så mange andre steder er der dem, man smelter sammen med, og dem man helst vil være foruden. Heldigvis var der også en anden egypter, der ligesom jeg var på ferie i Kairo og lige skulle danse noget tango. Han var blevet undervist i Boston i USA i et år, og der fik man så den dejlige oplevelse, som var hele aftenen værd. ■

Juletango

den 26. - 31. december

på Den Skandinaviske Designhøjskole
Brusgårdsvej 25, Randers

Fem dage med 22 lektioner. Milongaer hver aften.
La Practica hver eftermiddag.

Tre instruktørpar:

Henrik Uldall & Gunilla Ryden (let øvede)
Mette Munk Andreasen & Martin Pedersen (øvede)
Sidse Hasle & Constantin Rüger (øvede)

Klik ind på: www.designhojskolen.dk for yderligere information.

Glædelig jul!

Birgitte Drud
Kursusarrangør

Tango i Prag

Af Vicky Steptoe

Prag er en af de smukkeste og mest romantiske hovedstæder i Europa, og efter jerntæppets fald er det også blevet en moderne, pulserende metropol med eksklusive butikker, skønne, dekadente restauranter og barer i alle prisklasser.

Der er masser af musik i byen – især klassisk og jazz – men argentinsk tango er en relativt ny passion. En håndfuld entusiaster arrangerer milongas og inviterer udenlandske lærere. Det er den unge tjekkiske generation, som interesserer sig for argentinsk tango. Men der er jo mange turister i Prag, så dygtige, ældre dansere fra udlandet er velsete på den tjekkiske tango-scene.

Tango og øl

Phillip og jeg har besøgt fire forskellige milongaer denne sommer. To af dem var lige midt i hjertet af Prag. Det ældste sted (Milonga Zlatá Lyra, Michalská 11, Praha 1), hvor tangoen i Prag startede, er et baglokale til en bar og restaurant. Dansegulvet er mindre, og svarer lidt til Gunner's La Boca, men det er også meget hyggeligt, når rummet fyldes med folk. Det koster ikke noget at danse, og man kan nyde god tjekkisk øl og long drinks som mojito og cuba libre.

Det andet sted – lige ved den tjekkiske stolthed, Nationalteatret – ligger i en passage og hedder "Jam Milonga" (Národní 25/pasáž metro/, Praha 1). Et populært sted med High Tech-bar, og hvor der danses både til traditionel tango og tango nuevo. Det koster 50 tjekkiske koruna, hvilket svarer til ca. 17 danske kroner, at komme ind.

Der er nærmest tropisk varmt i Prag om sommeren, så udendørsmilonga er en pragtfuld ide. Der er to af dem i Prag. Vi besøgte den ene, som er en smuk åben pavillon, bygget som 1. sal oven på en bar midt inde i en park (Milonga Gröbovka, Viniční altán - Havlíčkovy sady 1369, Praha 2). Arkitekturen var sådan cirka "kinesisk jugend-stil" – et meget interessant mix, men smukt var det med udsigt over byen.

Phillip til milonga i et af Prags renæssance-huse. Foto: Vicky Steptoe.

Den dyre ende: 40 kr.!

Det sidste sted var lige på slotspladsen i et renæssance-hus (Milonga Martinického paláce - Hradčanské náměstí 8, Praha 1); et helt fantastisk rum. Faktisk var der stadig de originale, oldgamle bemalede trælofter – også på dametoiletet. Det er en helt ny milonga i den dyre ende. Det koster 120 koruna pr. person, hvilket svarer til 40 danske kroner.

Derfor var der ikke så mange tjekker den aften. Men kvinden bag arrangementet – en meget sympatisk tjekkisk skønhed, Lida Janská – var fuld af håb. Alt nyt er svært og folk skal nok komme, især når der er specielle aftener med live musik og gæsteoptræ-

Billig bolig

Hvis der er nogen fra Danmark, som efter dette indlæg eller af andre grunde får lyst til en tur til Prag, så har vi fået lovning på, at de blot skal sende en mail til hende (den ovenfor omtalte milonga-arrangør, (lida@tangopraha.cz), hilse fra Vicky og Phillip Steptoe, og hun vil anbefale gode og prisvenlige overnattingsmuligheder.

den. Samme kvinde og det tjekkiske tangoorkester, kvintetten Bona Fide, arrangerer fra den 23.-26. oktober en stor tangofest: 'Tango fiesta Praha' (se: www.tangopraha.cz). ■

Tango på svensk granit

Af Marianne Petersen og Allan Bresson

Sommer. Hedebløge. Tango ved Idefjordens bred. Med udsigt til Norges bjerge. Laaangt ude på landet, hvor Sverige møder Norge – adskilt kun af fjorden, hvor svensk granit brydes i bjerget – en lille bitte by, der i starten af 1900-tallet tog imod tangoen direkte fra Argentina.

Alt kan ske, international udveksling dengang som nu. Også i små landsbyer. I storhedstiden for brydning af Bohuslän-granit blomstrede Krokstrand som stenhuggersamfund. Transporten via fjorden var let og efterspørgslen stor. Op mod 8.000 sjæle befolkede den lille by i sine velmagtsdage.

Ud på fjorden og ud i verden sejledes den lyse, grå granit – nu som brosten – helt til Buenos Aires. Fra kajerne i *La Boca* tog svenskerne tangoen med hjem. Og der blev danset tango i Folkets hus helt tilbage i 1909! Måske

det første sted i Sverige. Siden ebbede stenhuggerarbejdet ud, og byen blev næsten forladt. Også tangoen forsvandt. For en stund.

Verdensmusik samlet i et brud

Siden er der blevet pustet nyt liv i den gamle historie om tangoens landsætning midt i et stenbrud.

Suzanna Bondesson (Worlddance Company, Göteborg) havde mødt tangoen ad andre veje og blev fascineret af stedet og historien om, hvordan *tango argentino* kom direkte ad søvejen fra Buenos Aires via stenhuggere, sømænd og svensk granit.

Hun tog initiativ i 1999 til en tango-festival, der fejrede 90-årsdagen for dansens ankomst til Sverige.

Tango på tiende år

Tangofestivalen har udviklet sig til en

verdensmusikfestival, dog med stor vægt på tango. Det var tiende gang i år. Vi hørte om den ved et tilfælde. Ingen annoncering – bare mund til øre og gode rygter har gjort festivalen til en afslappet, intensiv og smuk oplevelse med omkring 7.000 deltagere over fire dage.

Vi nød musik og optræden fra mange lande og kulturer. Stort indtryk gjorde den russiske folkesang og den spanske flamencosang og dans: urkraft fra maven og ildfuld udlevelse helt ud til fingerspidserne, begge inderligt og bevægende.

Festivalens hovedtema i år var Balkanmusik. Blandt de mange highlights var bandet Vrat Na Vrat, der består af fem unge musikere, alle årgang 1986: en serbisk pige og fire meget svenske knægte! Balkan bragede ud af deres energifyldte spil ved midnatstid fre-

dag aften fra det ene af festivalens to telte helt nede ved fjordbredden.

Tangoen har sit eget sted under festivalen, *Tangoteket*. Med undervisning om dagen og milonga om aftenen. Der er altid udenlandske undervisere. I år var udlandet Danmark – og vi havde fornøjelsen af at blive undervist af Mette og Martin (*M2tango*). De var tilløbsstykket lørdag aften med et flot show. Årets udenlandske tangoorkester var danske *Tre til Tango*, der gav to dejlige koncerter.

Sveriges smukkeste tangofestival

Festivalens rammer kan ikke være smukkere. En vidunderlig fjord at bade i fungerer nærmest som en del af festivalpladsen. Fra morgen og til langt ud på sommernatten er der liv ved og i fjorden. Man kan ankomme i båd og bo på vandet, man kan bo i telt, eller i sin bil på den nedlagte stenhuggerplads mellem efterladte granitbrokker.

Krokstrands 300 indbyggere bliver uundgåeligt inddraget i festivalen. Cirka halvdelen knokler med at arrangere den og få den til at forløbe smidigt, venligt og trygt.

Nu er der pause. Den frivillige arbejdskraft skal hvile ud og – forlyder det – tænke nye tanker. Næste år er det 100-året for tangoen i Krokstrand, ja, måske i hele Sverige. Vi fornemmer, at de pønser på en særlig tangofestival!

Derfor: kig lige efter, hvis du skulle komme til *La Boca* i Buenos Aires – for her står du måske med tangofødderne på brosten af 100 år gammelt svensk granit! 🇸🇪

Se: www.krokstrandsfestivalen.se

(Tv. og th.) Verdensmusik, kaffebiler og særligt tangoen fylder festivalen i Krokstrand i Sverige. Også varmen var med festivalen i år. Foto: Allan Bresson.

Tangoforeningens 10 års jubilæumsbal
Mellem guldhorn og ganchoer

Kom og vær med
til at fejre
foreningens
10 års jubilæum
på **Nationalmuseet**

eleanorbrownart.com

Lørdag den 4. oktober, kl. 21 - 03

Nationalmuseet, Ny Vestergade 10
København

Jubilæums-DJ:

Alex Gorski, som åbner ballet med uddrag af
sine spillelister fra foreningens første fest.

Derefter spiller DJ **Anna Solakius** (Tangokompaniet, Malmø)
til festen lukker!

Entre:

Medlemmer: 150 kr./ikke-medlemmer: 195 kr.

Jubilæumsfestmiddag

Kom og varm op med god mad og hyggeligt samvær på Restaurant Julian (Nationalmuseet)

Festbuffet - vi nævner i flæng:

Enebærrøget hellefisk m. lune aspargeskartofler; Gråstenhane m. kartofler og Skagen-skinke; pølser fra
år 1200 på Bornholm og grønt fra vikingetiden; oldtids-kalv med svampe; spoleben stegt i 12 timer med
grød på emner og spelt; gammeldags pund-til-pund kage m. hasselnødder og kastanier.

(Se den samlede menu på: www.tangoforeningen.dk)

Pris:

275 kr. pr. kuvert + 150 kr. i entre = 425 kr. for TF-medlemmer

275 kr. pr. kuvert + 195 kr. i entre = 470 kr. for ikke-medlemmer

Indbetaling på medlems(giro)kontoen:

Reg. nr. 1551 – Konto: 0016783528

Oplys medlemsnummer og navn.

Send også en mail med navn til: kassereren@tangoforeningen.dk

Der er 100 pladser, som sælges efter først-til-mølle-princippet!
Sidste frist for indbetaling er mandag den 29. september.